

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7So/7/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200405
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Závadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5012200405.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky I. U., bytom F., proti odporkyni Sociálnej poisťovni v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, o zvýšenie invalidného dôchodku, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 15. novembra 2012, č. k. 25Sd/133/2012-35, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 15. novembra 2012, č. k. 25Sd/133/2012-35, p o t v r d z u j e .

Účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 15. novembra 2012, č. k. 25Sd/133/2012-35, potvrdil rozhodnutie zo 13. februára 2012 číslo XXX XXX XXXX X, ktorým odporkyňa podľa § 73 a § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľky o zvýšenie invalidného dôchodku z dôvodu, že podľa záverov posudku posudkovej lekárky sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne pobočky Žilina z 30. januára 2012, je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení s rovnakou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (45 %), ako pri predchádzajúcom posúdení zdravotného stavu navrhovateľky, z ktorého dôvodu jej patrí invalidný dôchodok v nezmenenej sume, lebo sa nezmenili skutočnosti, rozhodujúce na nárok na výplatu invalidného dôchodku a jeho sumu podľa § 73 ods. 2 zákona o sociálnom poistení.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že po vyhodnotení predložených lekárskejších správ ohľadne zdravotného stavu navrhovateľky, posudková lekárka Sociálnej poisťovne, pobočky v Žiline v posudku z 28. marca 2012 a ani posudkový lekár Sociálnej poisťovne, ústredia v Žiline v posudku z 22.

mája 2012 nezmenili záver o stanovenej miere poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť, uvedený v posudku, na základe ktorého odporkyňa rozhodla. Vo svojom posudku spolu s doplnkom zo 17. septembra 2012 posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia v Žiline zhodne ako posudková lekárka posúdil celkovú mieru poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť na 45 %, nakoľko ani v priebehu súdneho konania doložené lekárske nálezy nenasvedčovali zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľky.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie navrhovateľka a žiadala rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že napadnuté rozhodnutie odporkyne zo 13. februára 2012 číslo XXX XXX XXXX X zrušiť a vec vrátiť odporkyni na nové konanie, prípadne zrušiť rozsudok krajského súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietala, že posudkoví lekári sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne nevyšetrili objektívne jej zdravotný stav a nesúhlasila s určenou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 45 %. Uviedla, že jej rozhodujúcim zdravotným postihnutím je ochorenie osového aparátu. Namietala, že aj keď jej neurológ dlhodobo opakovane poukazuje na pretrvávajúce a prehlbujúce zdravotné problémy a poukazovala na samotnú existenciu rozdielnych odborných názorov medzi neurológom a rehabilitačným lekárom a napriek tomu sa internista MUDr. N., posudkový lekár sociálneho poistenia priklonil k názoru rehabilitačného lekára bez dodatočného vyšetrenia, resp. bez konfrontácie názorov neurológa a rehabilitačného lekára, a tak dospel k nesprávnemu vyhodnoteniu jej zdravotného stavu. Ani predkladané nové odborné nálezy neboli pre neho dostatočné, resp. preukazujúce zhoršenie jej zdravotného stavu, keďže sa o ňom opäť jednalo „iba“ o neurologické nálezy. Na pojednávaní na krajskom súde 15. novembra 2012 nesúhlasila s doplňujúcou lekárskou správou vypracovanou MUDr. N. a priložila lekársku správu z poslednej konzultácie u neurológa MUDr. V., PhD., ktorý potvrdil poruchy sfinkterov, ako sprievodného prejavu ochorenia jej osového aparátu z dôvodu pretrvávajúcich bolestí chrbtice.

Odporkyňa odvolanie navrhovateľky nepovažovala za dôvodné a navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s OSP v spojení s § 246c OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podľa § 195 ods. 1 až 3 zákona o sociálnom poistení organizačná zložka Sociálnej poisťovne pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav veci, a na ten účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie.

Podkladom na rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania. dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe organizačnej zložke Sociálnej poisťovne z jej činnosti.

Posúdenie dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu a schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia (§ 153 ods. 5 zákona o sociálnom poistení), a to tak na účely správneho, ako aj súdneho konania.

Podľa § 71 ods. 6 a 7 zákona o sociálnom poistení miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú.

Zdravotný stav navrhovateľky opakovane posudzovali na základe zákona ustanovení posudkoví lekári. S obsahom posudkov sa krajský súd náležite a podrobne vo svojom rozhodnutí zaoberal a nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by medicínske závery posudkových lekárov spochybnila.

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľka je od 24. mája 2011 invalidná so 45 % mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (ďalej len „mierou poklesu“) pre ochorenie podľa kap. XV. odd. 3, pol. 3b s navýšením o 10 % podľa prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení (ďalej len „podľa prílohy č. 4“). Žiadosťou z 28. novembra 2011, doručenou odporkyni 2. februára 2012 navrhovateľka požiadala o znovu posúdenie invalidity z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu. Lekárskymi správami - posudkami posudkovej lekárky sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Žiline MUDr. D. z 30. januára 2012 a z 28. marca 2012, ako aj posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Žiline MUDr. N. z 22. mája 2012 a doplnkom posudku zo 17. septembra 2012, bolo preukázané, že navrhovateľka je naďalej invalidná so 45 %-nou mierou poklesu podľa kap. XV. dd. 3, pol. 3b., pre rozhodujúce zdravotné postihnutie, a to pre degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách miernym funkčným postihnutím, s prejavmi nervového a svalového dráždenia (napr. syndróm cervikokraniálny, lumbálny, lumbosakrálny a syndróm sakroiliakálneho skĺbenia blokády stavcov), slabosť svalového korzetu, obmedzenie pohybu v postihnutom úseku s mierou poklesu 35 % a za ostatné ochorenia, uvedené v dg. záveroch vrátane osteofibrómu (nezhubného nádoru kosti ľavého predkolenia), ktoré podmienili 10 %-né navýšenie miery poklesu, spolu teda 45 %.

Ako z uvedeného zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení vyplýva, menovaní posudkoví lekári boli kompetentní aj v prípade zdravotného stavu navrhovateľky posúdiť právny význam predložených lekárskeho správ z vyšetrení u odborných lekárov z hľadiska invalidity a požadovaného zvýšenia miery poklesu pre uplatnené zvýšenie invalidného dôchodku.

Posudky boli vyhotovené po osobnom vyšetrení navrhovateľky, ako aj po zohľadnení pripojenej zdravotnej dokumentácie. Ich závery sú jednoznačné so zhodným konštatovaním, že navrhovateľke, ktorá je síce invalidná, sa nezhoršil zdravotný stav. Posudkoví lekári zhodnotili zdravotný stav navrhovateľky v súlade s postupom, ktorý zákon predpisuje, ich posudky sú odborné, úplné a presvedčivé, z ktorého dôvodu ani odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie na okolnosť zhoršenia zdravotného stavu navrhovateľky. Dôvody, pre ktoré nesúhlasila so závermi a hodnotením, uvedeným v lekárskeho správach posudkového lekára sociálneho poistenia, ústredia, odvolací súd zistil, že nespochybnili správnosť postupu pri posúdení jej zdravotného stavu z hľadiska posúdenia rozsahu invalidity.

Pokiaľ v odvolaní navrhovateľka namietala, že poruchy funkcie sfinkterov sú sprievodným prejavom a následkom jej ochorenia osového aparátu, jej tvrdením sa posudkový lekár sociálnej poisťovne ústredia riadne vysporiadal. V posudku z 22. mája 2012 uviedol, že sa oboznámil s celou doručenou zdravotnou dokumentáciou, so všetkými predloženými odbornými nálezmi a vykonal vlastné vyšetrenie. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie považoval naďalej ochorenie osového aparátu, pretože má najvyššiu mieru poklesu, t. j. 35 % - pre mierne funkčné obmedzenie s prejavmi koreňového dráždenia a svalového dráždenia, s prihliadnutím ku kvalifikácii navrhovateľky. Zohľadnil aj postihnutie, ktoré v závere predloženej lekárskej správy z 22. novembra 2012 uviedol neurológ MUDr. Ivan Buran, PhD., a to: diskogenný LIS s koreňovou léziou L5 a S1 vľavo, „z anamnézy“ porucha sfinkterov. Navrhovateľke však odporučil cvičenie, EMG vyšetrenie sfinkterov a len v prípade nutnosti konzultáciu na neurochirurgii. Navrhovateľka v priebehu viac ako jedného roka odvolaciemu súdu nepredložila žiadnu správu, či v dôsledku pretrvávajúcich bolestí a poruchy sfinkterov absolvovala ďalšie vyšetrenia, príp. plánovaný operatívny zákrok.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa zistil, že rozhodnutie odporkyne z 13. februára 2012 číslo XXX XXX XXXX X zodpovedá skutkovému stavu zistenému z obsahu správneho spisu, preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd nepriznal účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní úspech nemala a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.